

»GÍ er nakað heilt fyri seg«

Gøtumenn framdu mikukvöldið móti Raith Rovers úr Skotlandi størsta avrikið, sum føroyskt felag hevur útinnt í altjóða høpi

GÍ-sangurin stóð prentaður í leikskránni. Har verður m.a. sagt, at GÍ er nakað heilt fyri seg, og eftir avrikið móti skotska Raith Rovers, kunnu vit ikki annað enn skriva undir uppá, at í altjóða liðfótbóliti er GÍ nakað heilt fyri seg, ta vit meta við heimligum mætistökkum.

Vit hava ikki gloymt, at B36 fyrri trimum árum síðani greiddi javnleik móti Avenir Beggen ur Luxembourg, og vit hava heldur ikki gloymt, at HB fyrri tveimum árum síðani kom víðari eftir pappirsigur móti RAF Jelgava úr Lettlandi, og at HB í summar tvær ferðir hevur greitt javnleik á heimavelli í Intertoto Cup móti avíkavist Universitæte Cluj ur Rumenia og Germinal Ekeren ur Belgia.

Men tey avrikini fana móti GÍ, GÍ vísir, ta Raith Rovers í hugburði og nærlagni avgjort ikki gav ábendingar um, at teir ætlaðu heimaliðnum nakað sum helst.

Tað var eitt sindur av fjáltri á GÍ fyrstu løtuna, men teir voru alla tðina væl skipaðir, og skotar fingur ikki teir løttu

møguleikarnar, ið vit plaga at vera so óforir at borðreiða við fyrstu løtuna.

Eitt 4-0 tap á utivelli ber ikki boð um, at tu við báðum beinum á jørðini kanst rokna við nøkrum, hóast leikt verður á heimavelli, og ta Pauli Jarnskor longu eftir bert smár tiggju minuttir varð borin av vøllinum, øktust vonirnar ikki.

Men sum tðin leið, kom eisini skil á uppbyggjandi spælið, GÍ fekk horna í 14. minutt, teir voru djárvir og nyttu rangstøðufelluna, og í 20. minutt bygdu teir gott álöp: Spælt varð kvikliga, bólturin varð sendur í vinstru, haðani Erlend Tjørffoss (alla tðina álitandi og einföld millumstøð á miðvøllinum) sendi skrátt móti brotsteiginum, har Simun Petur (hevði utgangsstoðu sum aftasti maður, men flutti seg langt fram og tók alla tðina lut í álöpsmyndingini) heilfluktaði, men við síðuna av. Tað var eisini eitt sindur torført at fáa nóg gott tamarhald á bóltinum í just hesi støðuni.

Sjálvsálit og kiksari

Spell at bara 347 askoðarar sou tað, gøtumenn vistu. Sjálvsálit vaks, teir torðu at bjóða seg til, fluttu seg væl fyri hvørjum øðrum, sneiddu mótstøðumenn av og sparkaðu liðið, men spældu nóg og skilgott.

Yrkisleikararnir ur Skotlandi nyttu ikki sama pressspælið, sum teir gjørdi á heimavelli, men eingin ivi skal vera um, at teir lögdu alla orku í, spældu upp á yvir lapp og bóltvirkur, soleiðis at mótstøðumaðurin hjá bóltføraranum bleiv skreenaður burtur, men GÍ hevði teir fyrri tað mesta í stuttum tjóðri, og hugu bóltarnir ur síðunum, sum plaga at vera stóra hottanin, ta okkara lið spæla móti bretum, voru ogvuliga fair, og kom hendringa bóltur inn fyri, so var Jens Martin tryggileikin sjálvur í luftini ella voru Janus, Simun Petur og Alvi fyrst í rað.

Litli Daniel Lennon og Alex Taylor royndu at skipa spælið á miðvøllinum, og ofta lögdu teir í høgru, har

Henning Jarnskor var ein av teimum bestu týskvöldið, ta GÍ annars við einum góðum liðavriki megnaði at fáa javnleik móti skotska Premier League-liðnum Raith Rovers. Her dystast hann við Anthony Rougler

bóltsnillingurin Anthony Rougler skuldi toga spælið út í borðið og koma til baklinjuna, men tað eydnadist ongantíð, ti móti sær hevði hann Henning Jarnskor, sum hevði gagn av altjóða royndunum - var alla tðina besti gøtumaðurin og staðfesti stórt avrik við at javna til 1-1.

Óg meðan alt tóktist ljóst og fagurt, bummaði Simun Petur, ta hann sum aftasti maður spældi fiksurs mitt á gøtuhálini, men í staðin fór á glíð og misti bóltin. Daniel Lennon fekk fatur á, og sendi fram við Jens Martini (sera gott avrik bæði á strikuni, úti í brotsteiginum og í utspørkunum), ið kendi seg noyddan at leypa út.

Ta var væntandi, at GÍ fór at hoykna, men tað gjørdi teir ikki. Vist sendi Colin Cameron uppum ur trimum metrum eftir horna, men tað frøddi askoðararnar, at GÍ vann á skelkinum, og tann síðsta løtan undan hvíldini gav ábendingar um, at »ballið var ikki buðið«.

Frøi fyrri øygð

Umstøðurnar at spæla fótbólt voru betri, enn líkindini seinnapartin høvdu verið. GÍ hevði litið undan seinna umfarið, og teir góvu so nógva mótstøðu, at skotski venjarin tók at broyta liðið. Anthony Rougler varð settur í vinstra borð fyrri at sleppa av við Henning, men so skifti Henning og Rúni plass, og á

miðvøllinum gav stríðið hjá Erlendi Tjørffoss, Jóan Peturi Olsen, Magna Jarnskor og Simuni Petur Justinussen boð um, at málsmøguleikar fóru at spyrjast burturur.

Teir vunnu nógvar nærdystir, uppakkingin var góð, og okkurt langskotið varð sent móti stóra Scott Thomson, og hol kom á, ta John og Simun Petur í horna-sparksstöðu skaptu hol aftan fyri seg, so Henning kundi seta høvðið undir innleggjið frá Magna.

Tað kom ikki væl við hjá skotum. Gøtumenn tóktust hava eins nógvar kreftir sum yrkisleikararnir, teir spældu, sum um teir trudu í hvussu so er upp á javnleik, og ti kendid tað sum ein vatnps, ta Stephen Crawford ur stuttari fjarstöðu stutaði upp í hornið. Meðan gøtumenn í frisparkstöðu skipaðu verjugarðin, tóku skotar skjótt frispark, og eftir innlegg og stut tvørturum var verjan óskipað og forvarðurin pura leysur.

Komu aftur

Ta fór luftin ur askoðarunum, men ikki ur gøtumonnum inni á vøllinum. Teir spyttu í lögvarnar, góvu tað seinasta teir áttu, og tað gav úrslit: Jens Martin sparkaði langt og neyvt, Simun Petur sneiddi víðari við høvðinum, og knappliga var Magni leysur og nóg kaldur við tveimum verjuleikarum í hølunum at senda flatt fram við málverjanum, sum kom út móti.

Gøtumenn og teir alt ov fáu føroysku askoðararnir á Svagaskarði fegnaðust, meðan skotar og serliga venjarir teirra voru alt annað enn fegnir.

GÍ prógvaði, at avrikið móti Trelleborg um somu tðin í fjør saktans kundi endurtakast - gott og væl tað - og vit fingur sjón fyri søgn, at altjóða dystir styrkja leikararnar. Landslidsmenninir Henning, Janus og Jens Martin stóðu sterkast í myndini, men tað er næstan synd at nevna nakran fram um hinan. Talan var um liðavrik burturav, og GÍ-ararnir skulu vita, at teir voru ogvuliga góðir umboðsmenn fyrri føroyskan fótbólt týskvöldið!

—nn—

Dysturin í tølum

(fyrri hálvleikur/seinni hálvleikur)

	GÍ	Raith Rovers
Málspørk	11/13	3/5
Hornaspørk	1/2	6/2
Fríspørk	8/3	5/6
Brotsspørk	0/0	0/0
Rangstaddir	0/0	2/4
Royndir upp á mál		
Innanfyri	0/2	0/1
Uttanfyri	1/2	13/6
Mál	0/2	1/1
Gul kort	1/1	0/0
Reyð kort	0/0	0/0

Venjarin bæði stoltur og glaður

Johan Nielsen, sum á sætta ári stendur á odda hjá gøtumonnum, er ikki tann, sum leypur upp loft og brukartey stóru orðini. Hann stóð uppi mesta partin av dystinum - ta fyrstu løtuna millum askoðararnar uppi í B68-húsinum - og tað sást á honum, at hann torði upp á eitt heidurligt úrslit og kanska meiri enn tað, og ta walisiski dómarn brikslaði fyrri seinastu ferð, lyfti hann hendurnar upp um høvd, brestu lögvarnar

ar saman og gav hvørjum einstakum spælara eitt herðaklapp.

Tað var rómur í umklæðingarrúminum, og venjarin gav tyðiliga til kennar, at hann var væl nøgður.

«Í Skotlandi stóðu vit sum kánus. Teir spældu so væl skipaðan pressfótbólt, sum tað ber til, og vit fingur ongantíð frið til at fáa samanspælið at virka. Í kvøld høvdu vit møguleika at visa, at vit eru betri enn 4-0 tap, og tað

megnaðu spælararnir. Teir góvu seg fult út, teir torðu at spæla, teir hildu høvðið kalt og fylgdu taktiska uppleggjum, og teir høvdu góða úrtøku ur málsmøguleikunum.»

Kvæddi tú ongantíð fyrri, at tinir leikarar ikki fóru at orka meira?

«Nei, tað gjørdi eg ikki. Vit venja nóg, og hóast tað hevði regnað og vøllurin var eitt sindur tungur og teir runnu nóg, so roknaði eg við, at teir orkaðu eins nóg

og mótstøðumenninir, og tað gjørdi teir eisini,» segði Johan Nielsen.

«Í Skotlandi upplivdu vit tað sjáldsama, at onkrir av mótstøðumonnum fingur krampa tyðliga í dystinum. Tað sigur nakað um, hvussu nóg teir lögdu fyrri.»

Læknin og formaðurin fegnaðust eisini

Læknin hjá GÍ, sum oftast fylgir teimum, landsstýrismaðurin Andreas Petersen,

hevði kannað Paula Jarnskor, og í skiftirúminum frøddist hann saman við bygdarmonnum.

«Hetta var heilt nakað annað enn í Skotlandi. Nu torðu okkara at bjóða av, og vit kunnu øll vera stolt av avrikunum.»

Hallgrímur Gregersen, GÍ formaðurin, bretti bringuna fram ur sær, og var rørdur, ta hann staðfesti, at spælararnir og venjarin enn eina ferð høvdu vist, at teir við positiv-

um hugburði og stórar samvinnu megna nóg.

«Vit skulu aftur á Svagaskarð sunnudagin, men tað er tað fyrri at spæla landskappingardyst móti toftammonum. Tað verður torforur dystur, men eg rokni við, at okkara menn eru komnir fyrri seg til ta tð,» helt GÍ-formaðurin hugsunarsamur.

—nn—